

BREU CRÒNICA DE L'ESCOLA SINDICAL DE TENERIFE

Biel Caldentey

L'Escola Sindical del curs 1993-94 de la Confederació d'STEs es va celebrar al Puerto de la Cruz (Tenerife), del 12 al 16 de juliol de 1994.

La programació es va fer d'acord a una triple finalitat:

A. Reflexió educativa i sindical,

B. Debat de la ponència sobre El Model Sindical Confederal i Assembleari, de cara a la celebració del VI Congrés Confederal (I Part),

C. Reunions orgàniques per preparar les properes Eleccions Sindicals, tant a l'ensenyament públic com al privat.

A. La reflexió educativa i sindical va girar entorn a l'exposició crítica del que comporta el nostre lloc de treball docent (la proletarització del nostre paper social, tesi defensada i il·lustrada per la companya Marta Jiménez Jaén, professora de Sociologia de l'Educació de la Universitat de La Laguna i membre del S.T.E.C. (Sindicat de Treballadors/es de l'Ensenyament de Canàries). Una segona xerrada es va centrar sobre el model jerarquitzant de l'actual model d'organització escolar, a càrrec de la companya de STEE-EILAS (Euskadi), Amaya Burgoa Echaburu. La companya del STE-PV, Àngels Martínez Bonafé va desplegar una reflexió crítica respecte a "L'avaluació, democratització i qualitat del sistema educatiu", sobre les idees centrals de la qual ens estendrem una mica degut al seu interès.

Va distingir una triple concepció de l'avaluació: **tecnocràtica** (avaluar l'eficàcia de la "instrucció" escolar), **burocràtica** (recerca de la informació per a establir un control a través del Cos d'Inspecció) i **democràtica** (que implica una avaluació "qualitativa" del procés educatiu, que s'interroga sobre els "indicadors" de qualitat i propugna un tipus de professorat investigador.

L'avaluació democràtica és la posició dels moviments i organitzacions progressistes de l'ensenyament. Cal impulsar la participació social i de la comunitat escolar, cal situar el debat ideològic com la tasca de formació central del professorat per a conquerir l'autonomia, tant en el disseny com a l'execució de la planificació ideològica.

Va realitzar una crítica del Disseny d'Institut d'Avaluació de la Qualitat de l'Ensenyament per la seva orientació tecnocràtica i política. L'Institut avaluarà bàsicament l'assumpció d'ensenyances

tiu que valoratiu); l'Administració Central i les Autònòmiques no impulsen un model de participació/incidència qualitativa dels Consells Escolars en l'anàlisi del Sistema Educatiu. No fomenten el debat, tota vegada que no hi pressupost per a aquesta funció.

Així, doncs, la democràcia és més de "súbdits" i "clientelar" que de ciutadans/es al si de totes les institucions i al teixit social. La democràcia de ciutadans/es implica individus que gaudeixen d'informació, capacitat crítica i possibilitat de negociar els seus interessos.

Acte inaugural de l'Escola Sindical

mínimes per part de l'alumnat; la seva composició és política (MEC/Consellers d'Educació) i sancionaria informes "tècnics" emesos per un comitè d'experts. No intervé per a res el Consell Escolar d'Estat. De fet el paper institucional del C.E.E. és més tecnocràtic que crític (elaboració d'un informe anual sobre la situació del sistema educatiu, més descrip-

Cal impulsar el Debat Escolar al si dels Claustres, a través del Moviments en Defensa de l'Ensenyant i del Sistema Educatiu.

El company Javier Gurrpugui, del Sindicat de Treballadors/es de l'Ensenyament d'Aragó (STEA) i membre del Secretariat Confederal dels STEs va realitzar una crítica del "discurs oficial sobre

la Formació Professional”.

La seva exposició es va centrar en els següents postulats:

1r. La vinculació entre reforma del mercat laboral i reforma de la Formació Professional.

2n. La interrelació entre “qualificació” del professorat/alumnat i el paper social dins el mercat laboral.

3r. La interdependència entre qualificació de la força de treball i l’estructura “organitzativa” de l’empresa.

4t. La reducció de la jerarquització (funcional, acadèmica) social al si dels centres de Secundària.

5è. L’assumpció del valor de canvi de les titulacions: el mercat regula el valor de les titulacions al si del sistema educatiu.

En definitiva, la seva reflexió va mostrar el paral·lisme entre els canvis econòmics i les modificacions de la Formació Professional.

El company, membre de l’STE-PV i vinculat als MRPs, Albert Sansano va explicar l’alternativa progressista a la formació oficial, institucional i tecnocràtica. Una formació lligada als centres, als plans elaborats pels propis usuaris, plans territorials de necessitats formatives, descentralitzats, lligats als grups i organitzacions de formació d’un àmbit determinat.

B. VI Congrés Confederal (I Part).

En el marc de l’Escola Sindical els més de 180 Delegats i Delegades dels Sindicats de la Confederació varen debatre la Ponència sobre El Model Sindical Confederal i Assembleari que nosaltres representam. El debat fou ric, intens

i profitós. Ens reafirmarem en la idea que el nostre model sindical, malgrat la crisi social participativa, s’ajusta a les necessitats dels treballadors i les treballadores de l’ensenyament i és un model útil per al conjunt de la classe treballadora. El nostre caire confederal garanteix l’equilibri respectuós entre la sobirania territorial de cada Sindicat i l’harmonització de les polítiques d’àmbit estatal.

dels treballadors i les treballadores de l’ensenyament són els nostres arguments per aconseguir un suport creixent.

També volem agrair als nostres companys i companyes del Sindicat de Tenerife pel seu esforç en l’organització de l’Escola Sindical, així com per la combinació entre treball, que fou molt, i oci, que, com sempre, fou menys del que desitjam a l’altura del mes de juliol.

Un esdeveniment desagradable fou que al decurs d’aquesta Escola Sindical va morir el pare del nostre company del STEC, Manolo Marrero.

PD.- Un cop escrita aquesta crònica de l’Escola Sindical, ja al mes d’agost ens arribà la tràgica notícia de la mort d’un company extraordinari, Melchor Botella Martínez (en aquesta revista li dedicam un petit homenatge). El que subscriu aquesta crònica no pot oblidar la seva -no ho podia imaginar- darrera conversa amb ell. Era el diumenge, dia 17 de juliol, a Puerto La Cruz, poques hores abans d’abandonar l’illa, quan intercanviarem els nostres projectes de vacances estiuenques i ell -com sempre, tan compromès- em va indicar a Bolívia a fer un viatge cultural/solidari. I allà, desgraciadament, va trobar la fi del seu viatge existencial. □

Membres de l’STEI, assistents a l’Escola Sindical

Aquesta primera part tindrà continuïtat després del procés d’Eleccions Sindicals.

C. Sobre Eleccions Sindicals va girar una part important de l’Escola Sindical:

- Disseny de la Campanya Confederal.
- Discussió i debat sobre les nostres propostes confederals.
- Anàlisi de la Reforma de la Normativa Electoral (l’STEI va aportar dos documents sobre les modificacions de la normativa: Estatut dels Treballadors).

Els participants a l’Escola Sindical vàrem constatar que el canvi de normativa electoral afavoreix les Centrals Sindicals clàssiques. Malgrat tot, però, els assistents ens vàrem convèncer que el nostre treball quotidià als centres de treball i el nostre respecte a les decisions

Membre de la Comissió Executiva de l’STEI i del Secretariat Confederal d’STEs